

ĐÌNH PHÙ VẤN

trọng? Với lại, trước kia, bố mẹ đã từng chẳng bảo nhà mình với nhà Thu Nguyệt là tương đồng, là cùng cảnh đấy ư? Vậy mà bây giờ lại quay ngoắt một trăm tám mươi độ là sao?

- Lúc trước khác. Bây giờ khác. Tự con phải hiểu chứ?

- Con biết. Nhưng mà nhà Thu Nguyệt đang cơn hoạn nạn. Lý ra, những lúc này mình càng phải gần gũi, giúp đỡ họ chứ? Sao bố mẹ cứ lảng ra? Lại bắt cả con cũng tránh xa nữa?

- Cái đó thì con phải hiểu hơn mẹ chứ? Học Tây, học Mỹ, cũng gọi là có tí chức quyền trong tay vậy mà con vẫn cứ ngây nga ngây ngô thế nào ấy nhỉ? Để mẹ nói rõ cho con nghe nha. Nhà ta, bố con là Chủ tịch tỉnh, con là Trưởng Phòng Đào tạo kiêm Bí thư Đoàn trường một trường đại học danh tiếng của thành phố. Vậy mà lại thông gia với nhà người ta, làm con rể nhà người ta ư?

- Thế thì đã sao? - Minh cự nự.

- Bố cái Nguyệt đi tù, công ty của mẹ nó bị phá sản - Bà Hương ngửa hai bàn tay đập đập vào nhau trước mặt Minh giảng giải - Thử hỏi, đường đường một Chủ tịch tỉnh lại thông gia với cái ông đi tù được sao? Còn con. Cũng đường đường là một cán bộ cứng của trường, sao lại đâm đầu lấy con gái ông ấy? Tương lai con thì xán lạn, thên thang. Còn nhà nó có gì? Chỉ có đường đi xuống dốc thôi con nhé. Tỉnh lại đi. Đừng u mê như thế nữa. Lao đầu vào đấy